

Smjernice o primjeni pasivnih ugovora o reosiguranju na podmodul preuzetog rizika neživotnog osiguranja

Smjernice o primjeni pasivnih ugovora o reosiguranju na podmodul preuzetog rizika neživotnog osiguranja

Uvod

- 1.1. U skladu s člankom 16. Uredbe (EU) 1094/2010 od 24. studenoga 2010. (u daljnjem tekstu: Uredba o EIOPA-i)¹, člankom 105. stavkom 2. Direktive 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenog 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Direktiva Solventnost II)², člancima 119. do 135., člankom 209. i člankom 214. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/35 od 10. listopada 2014. o dopuni Direktive 2009/138/EZ (dalje u tekstu: Delegirana Uredba Komisije 2015/35) , EIOPA izdaje smjernice o podmodulu rizika katastrofe neživotnog osiguranja³.
- 1.2. Cilj je ovih smjernica osigurati zajedničku, jedinstvenu i dosljednu primjenu podmodula rizika katastrofe neživotnog osiguranja, uključujući tretman pasivnih ugovora o reosiguranju koje društva sklapaju.
- 1.3. Ove smjernice upućene su nadzornim tijelima prema Direktivi Solventnost II.
- 1.4. Predmetne smjernice upućuju na „dijagram tijeka preuzetog rizika neživotnog osiguranja” koji predstavlja različite podmodule koji čine podmodul rizika katastrofe neživotnog osiguranja u okviru standardne formule potrebnog solventnog kapitala, a u skladu s Provedbenim mjerama.
- 1.5. Za potrebe ovih smjernica stvorene su sljedeće definicije:
 - (a) „Bruto gubitak” znači:
 - i. Kod smanjenja rizika u podmodulu koji nije međuovisan s ostalim podmodulima, gubitak izračunat u skladu s formulom u ovome podmodulu;
 - ii. Kod smanjenja rizika u podmodulu koji je međuovisan s drugim podmodulom/podmodulima, gubitak izračunat u skladu s formulom u ovome podmodulu, ali uz korištenje, kao ulaznih parametara za formulu, rezultata pojedinog podmodula umanjениh za smanjenje rizika u svakom od podmodula (ako takvi postoje) o kojem ovaj podmodul ovisi.
 - (b) „Kumulativni događaj katastrofe” znači događaj katastrofe koji se kumulira i utječe na grupu polica osiguranja zajedno. Utjecaji na pojedine police osiguranja ne mogu se odmah identificirati.
 - (c) „Rizik događaja katastrofe” znači događaj koji utječe na police osiguranja koje je moguće pojedinačno identificirati ili koji utječe na pojedinu policu osiguranja.

¹ SL L 331, 15.12.2010., str. 48.–83.

² SL L 335, 17.12.2009., str. 1.-155.

³ SL L 12, 17.01.2015., str. 1.-797.

- (d) Bruto događaj: specifikacija događaja s potrebnim rješenjem kako bi se mogao primijeniti program pasivnog reosiguranja. Ovo je pojam koji se primjenjuje na bruto gubitak nakon raščlanjivanja.
- (e) Grane podmodula katastrofe: grane jednog od četiri glavna podmodula rizika katastrofe neživotnog osiguranja, opisana u članku 119. Provedbenih mjera
- (f) Pasivno reosiguranje/pasivne reosigurateljne zaštite: ugovori o reosiguranju kojima društvo prenosi rizik na reosiguratelja.
- (g) Aktivna premija reosiguranja: svaka premija reaktiviranja koja može biti plativa društvu.
- (h) Reosiguranje od akumulirane štete: ugovor o reosiguranju viška gubitka koji se odnosi na dva ili više pokrića ili dvije ili više police osiguranja koje je izdalo društvo uključeno u gubitak čije se pokriće traži. Točka odvajanja ugovora o reosiguranju u pravilu je iznad limita bilo koje police osiguranja.
- (i) Događaj katastrofe do kojeg dolazi jednom u dvjesto godina: događaj katastrofe koji odgovara mjeri rizične vrijednosti sa stupnjem pouzdanosti od 99,5 %, kako je određeno u članku 104. stavku 4. Direktive Solventnost II.
- (j) Komponenta: samostalna jedinica za izračun podmodula rizika katastrofe neživotnog osiguranja za koju se može utvrditi potrebni solventni kapital (u daljnjem tekstu: SCR). Ona može biti na razini podmodula ili na nižoj razini zrnatosti, npr. na razini regije ili na razini regija EGP-a, odnosno regija koje nisu dio EGP-a, za rizike prirodnih katastrofa.

1.6. Pojmovi koji nisu definirani u ovim smjernicama imaju ono značenje koje je definirano u pravnim aktima navedenim u uvodu.

1.7. Smjernica se primjenjuje od 1. travnja 2015.

Odjeljak I.: Redoslijed primjene smjernica

Smjernica 1 - Redoslijed primjene smjernica

1.8. Društva trebaju doslijedno primjenjivati odjeljke ovih smjernica kako bi mogla procijeniti svoje pasivno reosiguranje od rizika katastrofe.

Odjeljak II.: Specifikacija događaja

Smjernica 2 - Potrebna razina detalja za pobliže određivanje događaja katastrofe

1.9. Na temelju članaka 119. do 135. Delegirane Uredbe Komisije 2015/35 društva trebaju odrediti odgovarajuće događaje katastrofe do kojih dolazi jednom u dvjesto godina dovoljno detaljno da se mogu primijeniti tehnike smanjenja rizika.

Smjernica 3 – Specifikacija katastrofa kao kumulativnih događaja katastrofe ili rizika događaja katastrofe

- 1.10. Društva trebaju pobliže odrediti gubitke definirane u različitim podmodulima rizika katastrofe bilo kao „kumulativne događaje katastrofe” ili „rizike događaja katastrofe”, pri čemu društva također trebaju odrediti utječu li ti događaji na točno određene police osiguranja ili ne.
- 1.11. Za svaki od podmodula rizika katastrofe neživotnog osiguranja, društva trebaju pobliže odrediti vrstu događaja na sljedeći način:
- (a) Podmoduli potresa, oluje, tuče, poplave i pomicanja zemljišta, pobliže određeni kao kumulativni događaji katastrofe.
 - (b) Podmodul odgovornosti za uporabu motornih vozila, pobliže određen kao rizik događaja katastrofe koji utječe na pojedinačnu policu osiguranja.
 - (c) Podmoduli osiguranja od odgovornosti, osiguranja zrakoplova, pomorskog osiguranja i osiguranja od požara, pobliže određeni kao rizik događaja katastrofe koji utječe na poznate police osiguranja.
 - (d) Podmodul osiguranja kredita i jamstva, kako je pobliže određen smjernicama 13 i 14.
 - (e) Podmodul neproporcionalnog reosiguranja imovine, kako je pobliže određen smjernicom 11.

Smjernica 4 - Specifikacija broja događaja za podmodul prirodne katastrofe u odnosu na regije EGP-a

- 1.12. Društva trebaju, za potrebe bruto gubitaka regija EGP-a, uzeti u obzir broj događaja kao pojedinačni ili dvostruki događaj koji utječe na jednu ili više regija, a ne pretpostaviti da u svakoj regiji nastupa više događaja.

Smjernica 5 - Specifikacija broja događaja za podmodul prirodne katastrofe u odnosu na regije koje nisu dio EGP-a

- 1.13. Kod regija koje nisu dio EGP-a, kad broj kumulativnih događaja katastrofe koji dovode do bruto gubitka nije pobliže određen, društva trebaju koristiti sličan pristup onome koji je korišten u okviru smjernice 4, za svaki pojedini podmodul.

Smjernica 6 - Odabir događaja katastrofe

- 1.14. Kada se broj događaja katastrofe do kojih dolazi jednom u dvjesto godina može pobliže odrediti, društva trebaju izdvojiti događaje koji su u skladu s njihovim profilom rizičnosti i odabrati onaj događaj koji za posljedicu ima najveći teret katastrofe nakon primjene tehnika smanjenja rizika.

Smjernica 7 - Opseg gubitaka od odgovornosti

- 1.15. Za određivanje veličine pojedinačnih odštetnih zahtjeva na kojima se temelji izračun gubitka osnovnih vlastitih sredstava u skladu s člankom 133. Delegirane Uredbe Komisije 2015/35, društva se trebaju pridržavati sljedećeg postupka:
- (a) Unutar svake grupe rizika, potrebno je identificirati n_i rizika s najvišim limitima. U tu svrhu „rizik” se sastoji od svih polica osiguranja izdanih kao dio programa s istim ili usko povezanim pokrićem i s istim osiguranikom

(kada je osiguranik ugovaratelj ugovora o osiguranju), te su istovremeno na snazi.

- (b) Svaki od dobivenih n_i limita trebao bi se pomnožiti s 1,15.
- (c) Vrijednosti n_i izračunate pod točkom b) potrebno je zbrojiti i oduzeti od $L_{(liability, i)}$, a nastalu razliku potrebno je razmjerno raspodijeliti koristeći se stvarnim limitima n_i vrijednosti.
- (d) Konačno izračunate n_i vrijednosti trebale bi se smatrati pojedinačnim odštetnim zahtjevima iz jednog događaja, pri čemu je svaki povezan s rizikom iz kojeg proizlazi.

1.16. Društva bi tada trebala biti u mogućnosti, za svaki od n_i odštetnih zahtjeva, utvrditi reosigurateljna pokrića koja bi trebalo primijeniti, imajući u vidu prirodu povezanog rizika.

1.17. Društva trebaju biti spremna dokazati nadzornome tijelu da na njihovu kupnju pasivnih reosiguranja nije bitno utjecala činjenica radi li se o riziku koji je utvrđen ovim postupkom.

Odjeljak III.: Raščlanjivanje bruto gubitka

Smjernica 8 - Raščlanjivanje bruto gubitka na pojedine države ili njihove komponente

1.18. Društva trebaju koristiti jednu od metoda koje su pobliže opisane u nastavku kako bi raščlanila bruto gubitak na pojedine komponente u slučajevima kad nije utvrđen bruto učinak na pojedinačne police osiguranja, tako da se mogu primijeniti pasivne reosigurateljne zaštite:

- (a) Metoda maksimalizacije: Bruto gubitak raspodjeljuje se na komponentu koja u najvećoj mjeri doprinosi prethodnoj diversifikaciji bruto gubitka.
- (b) Metoda raspona: Bruto gubitak se raspoređuje na relevantne komponente u omjeru u kojem one doprinose prethodnoj diversifikaciji bruto gubitka; alternativno, može se usvojiti pristup koji koristi korelacijske matrice za raspodjelu gubitka, slične onima koje su predložene za raspodjelu SCR-a na poslovne linije.
- (c) Mješovita metoda: Ova metoda odabire maksimalne vrijednosti (na temelju najvećeg neto kapitalnog zahtjeva) gore navedenih metoda maksimalizacije i raspona.

Smjernica 9 - Raščlanjivanje bruto gubitka za podmodule prirodne katastrofe u vezi sa scenarijima EGP-a

1.19. Društva trebaju koristiti metode navedene u nastavku kako bi raščlanila bruto gubitak za podmodule prirodne katastrofe u odnosu na scenarije EGP-a.

1.20. Kod raščlanjivanja bruto gubitka na regije, društva trebaju koristiti mješovitu metodu za podmodule rizika oluje i poplave, a metodu maksimalizacije za raščlanjivanje podmodula rizika potresa i tuče.

1.21. Kod raščlanjivanja bruto gubitka po poslovnim jedinicama, društvima i vrstama osiguranja, društva trebaju koristiti metodu raspona.

1.22. Ako društvo ima profil rizičnosti zbog kojeg gore navedena metoda nije prikladna, ono treba odabrati pristup koji bolje odgovara i opravdati ga nadzornom tijelu.

Smjernica 10 - Raščlanjivanje bruto gubitka od prirodnih katastrofa kod regija koje nisu dio EGP-a

1.23. Na regije koje nisu dio EGP-a društva trebaju primijeniti metode za raspodjelu bruto gubitka sukladne metodama koje su primijenjene za rizike EGP-a iz smjernice 9.

1.24. Ako društvo ima profil rizičnosti zbog kojeg takav pristup nije prikladan, ono treba odabrati pristup koji bolje odgovara i opravdati ga nadzornom tijelu.

Smjernica 11 - Raščlanjivanje bruto gubitka od prirodnih katastrofa kod neproporcionalnog reosiguranja imovine

1.25. Društva trebaju koristiti metodu maksimalizacije za podmodul neproporcionalnog reosiguranja imovine kako bi raspodijelila gubitak na regiju. Nakon toga društva trebaju procijeniti izloženost najvećem riziku u toj regiji i broj događaja pobliže određenih u relevantnom(im) kumulativnom(im) događaju(ima) katastrofe koji se primjenjuje(u) na predmetne ugovore. Ako su određena dva kumulativna događaja katastrofe, to bi trebalo upućivati da u istoj regiji nastupaju oba događaja.

1.26. Ako društvo ima profil rizičnosti zbog kojeg takav pristup nije prikladan, ono treba odabrati pristup koji bolje odgovara. Taj pristup treba opravdati nadzornom tijelu.

Smjernica 12 - Specificiranje bruto gubitka za podmodule uzrokovane ljudskim djelovanjem: rizik uporabe motornog vozila, pomorski rizik, zrakoplovni rizik, rizik požara i rizik odgovornosti

1.27. Društva trebaju identificirati pojedinačne police osiguranja na koje je utjecao bruto događaj rizika od odgovornosti, primjenjujući smjernice 34 do 39. Kod scenarija za pomorski rizik, zrakoplovni rizik i rizik požara, društvo treba identificirati bruto rizike o kojima se radi i prema tome koja bi reosiguranja trebalo primijeniti na odštetne zahtjeve (uključujući i zaštite od viška gubitka po riziku).

1.28. Kod rizika uporabe motornog vozila, društvo treba pretpostaviti da rizik događaja katastrofe određen u Delegiranoj Uredbi Komisije 2015/35 nastaje iz jednog štetnog događaja. Društvo treba pretpostaviti da gubitak nastaje u regiji i/ili poslovnoj jedinici koja ima najveći udio u prethodnoj diversifikaciji bruto gubitka.

1.29. Kod primjene zaštita karakterističnih za rizik, društvo treba biti u mogućnosti ispuniti zahtjeve nacionalnog nadzornog tijela da na pasivna reosiguranja nije bitno utjecala činjenica radi li se o riziku koji je identificiran kao bruto događaj ili kao doprinos tom bruto događaju.

Smjernica 13 - Raščlanjivanje bruto gubitka za osiguranje kredita i jamstva – scenarij velikog kupca

1.30. Kod utvrđivanja najvećih izloženosti kreditnom riziku, društva trebaju uzeti u obzir ukupnu izloženost prema subjektima unutar grupe.

Smjernica 14 - Raščlanjivanje bruto gubitka za osiguranje kredita i jamstva – scenarij recesije

1.31. Kada društva trebaju raspodijeliti recesijski bruto gubitak na različita područja, industrijske grane, vrste proizvoda, ili općenitije, na predmetno područje primjene ugovora o reosiguranju, kako bi iskoristila svoje reosigurateljne zaštite, društva trebaju proporcionalno raspodijeliti bruto gubitak na temelju opsega bruto premije.

Odjeljak IV.: Primjena pasivnog reosiguranja

Smjernica 15 - Primjenjivost pasivnog reosiguranja

1.32. Društva trebaju svaku pojedinu pasivnu reosigurateljnu zaštitu primijeniti na jednu od razina navedenih u nastavku:

- (a) različite zone unutar jedne grane podmodula u jednoj regiji;
- (b) različite regije unutar jedne grane podmodula;
- (c) grupiranje na regije koje su dio EGP-a i one koje nisu njegov dio unutar jednog podmodula; različite grane unutar podmodula katastrofe;
- (d) različite podmodule katastrofe, npr. kao što to može biti slučaj kod reosiguranja tehničkog rezultata (stop-loss) i kumulativnih pokrića kod podmodula katastrofe izazvane ljudskim djelovanjem i prirodnom katastrofom.

1.33. Društva mogu koristiti i pokrića specifična za vrste osiguranja i poslovne jedinice.

1.34. Kada reosigurateljno pokriće pokriva i druge rizike koji nisu obuhvaćeni podmodulom rizika katastrofe (npr. reosiguranje tehničkog rezultata pojedine vrste osiguranja), društvo treba uračunati i te druge rizike kod izračuna koristi od zaštite u okviru modula rizika katastrofe.

1.35. Društva se trebaju koristiti pasivnim reosiguranjem u skladu s člancima 209. do 214. Delegirane Uredbe Komisije 2015/35. Ona trebaju osigurati da ne dolazi do dvostrukog uračunavanja potraživanja od reosiguratelja iz članka 209. stavka 1. točke (e) Delegirane Uredbe Komisije 2015/35. Društva trebaju osigurati da ukupan povrat od metoda smanjenja rizika koje su uračunali u svoje izračune neto gubitaka ne prelazi ukupan mogući iznos temeljem uvjeta njihovog programa prijenosa rizika.

Smjernica 16 – Aktivne premije reosiguranja

1.36. Društva mogu uračunati primitke od aktivnih premija reosiguranja kada mogu dokazati nadzornom tijelu da će one biti aktivirane bruto događajem poblize određenom u podmodulu katastrofe.

1.37. Društva trebaju u svojim izračunima bruto gubitka uzeti u obzir dodatne izloženosti svakom drugom ili sljedećem događaju koji je posljedica ove aktivne premije reosiguranja.

Smjernica 17 – Ostali utjecaji na osnovna vlastita sredstva kao posljedica aktiviranja pasivnog ugovora o reosiguranju

1.38. Društva trebaju uračunati premije reaktiviranja ili druge dodatne novčane tijekove koji mogu biti posljedica aktiviranja pasivne reosigurateljne zaštite.

Smjernica 18 - Redosljed primjene reosigurateljnih zaštita

1.39. Društva trebaju koristiti reosigurateljne zaštite redosljedom koji je pobliže određen njihovim ugovornim sporazumima koji se primjenjuju na predmetni rizik.

Smjernica 19 - Proporcionalno reosiguranje

1.40. Kod kvotnih, ekscedentnih i proporcionalnih fakultativnih ugovora o reosiguranju, društva trebaju izvršiti proporcionalnu raspodjelu bruto događaja na te ugovore o reosiguranju.

1.41. Ako se na proporcionalni ugovor o reosiguranju društva primjenjuje „limit po događaju“ ili sličan limit, tada bruto gubitak raspodijeljen na taj ugovor ne može premašiti taj limit, a svaki višak treba dodati natrag na „neto pridržani“ udio u gubitku.

Smjernica 20 - Neproporcionalno reosiguranje prema riziku

1.42. Kod rizika iz ugovora o reosiguranju viška gubitka i neproporcionalnih fakultativnih ugovora o reosiguranju, društva trebaju koristiti samo ovo neproporcionalno reosiguranje prema standardnoj formuli ako bruto događaj omogućava identifikaciju poznatih predmetnih polica osiguranja koje su izložene. Smjernica 3 pobliže određuje podmodule kod kojih bi to trebao biti slučaj.

Smjernica 21 - Neproporcionalno reosiguranje prema događaju

1.43. Društva trebaju koristiti neproporcionalno reosiguranje samo na definirane bruto događaje ako se gubitak može raspodijeliti na odgovarajući način.

1.44. Društvo treba obratiti potrebnu pažnju na uračunavanje značajki ugovora koje nisu učestale, poput franšiza i djelomičnih plasmana, ili suosiguranja.

Smjernica 22 - Ugovori sa sporazumno utvrđenom osigurninom i rizik osnove

1.45. Društva ne bi trebala koristiti ugovore sa sporazumno utvrđenom osigurninom prema standardnoj formuli, osim ako definicijom scenarija ne mogu dokazati da razina rizika osnove nije značajna.

Smjernica 23 – Primjena kumulativnih ugovora i reosiguranja od akumulirane štete

1.46. Društva trebaju razmotriti na kojoj će razini koristiti kumulativne ugovore o reosiguranju u okviru izračuna SCR-a rizika katastrofe neživotnog osiguranja. Izbor bi trebao počivati na biti mehanizma smanjenja rizika i kada se u slučaju ostvarenja bruto događaja očekuju potraživanja od reosiguranja.

1.47. Kada društva procjenjuju potraživanja iz ugovora o reosiguranju akumulirane štete, trebaju dokazati nadzornom tijelu da će se ugovori aktivirati u slučaju događaja katastrofe određenih u standardnoj formuli.

1.48. Društva trebaju osigurati da ne dođe do dvostrukog obračunavanja potraživanja od reosiguranja i moraju biti u mogućnosti pojasniti i dokazati svom nadzornom tijelu logiku njihova korištenja.

Smjernica 24 – Tretman zajedničkog reosiguranja

1.49. Ako postoji zajedničko reosiguranje, društvo se treba pridržavati načela iz smjernice 32.

Smjernica 25 – Tretman iznosa nižih razina kumuliranja

1.50. Društva trebaju razlikovati troškove reaktiviranja i potraživanja od reosiguranja kada kumuliraju SCR-ove različitih podmodula rizika katastrofe neživotnih osiguranja. Ako se na određenoj razini reosiguranje ne primjenjuje na ovaj ukupni iznos, tada će biti potrebno primjereno podijeliti troškove. U tom bi slučaju trebalo koristiti metodu raspona.

Smjernica 26 – Tretman ostalih ugovora koji ovdje nisu pobliže određeni

1.51. Društva trebaju primjenjivati načela sadržana u prethodno navedenim smjernicama na ostale ugovore o reosiguranju ili njihove značajke koje ovdje nisu izričito obuhvaćene.

Odjeljak V.: Ponovno kumuliranje neto gubitaka

Smjernica 27 – Ponovno kumuliranje neto gubitaka radi izračuna SCR-a za rizik katastrofe za društvo

1.52. Kada društva diversificiraju bruto gubitak na razinu veće zrnatosti (tj. „bruto događaj“) kako bi procijenila svoja potraživanja od reosiguranja, tada trebaju zbrojiti neto komponente da bi se izračunao SCR.

1.53. Kada društva raspoložu rezultatima SCR-a iz različitih razina izračuna, tada trebaju kombinirati neto komponente kako bi se izračunao SCR rizika katastrofe kod neživotnih osiguranja.

1.54. Tehnički prilog I. opisuje kako primjenjivati ovu smjernicu.

Odjeljak VI.: Dokumentacija i validacija

Smjernica 28 – Dokumentacija i validacija odabranih događaja katastrofe

1.55. Kod podmodula rizika katastrofe neživotnih osiguranja „Ostalo“, društva trebaju pojasniti događaje katastrofe koji su odabrani za njihovo nadzorno tijelo u okviru redovnog nadzornog izvješća u skladu s člankom 309. stavkom 5. točkom (a) Delegirane Uredbe Komisije 2015/35. Pojašnjenje treba sadržavati detalje ključnih odluka, razmatranje alternativa koje bi se mogle odabrati za te ključne odluke i obrazloženje konačnih odabira.

1.56. Društva u svoju dokumentaciju trebaju uključiti i detalje o svakom internom preispitivanju čiji je cilj bio razmatranje odgovarajućih događaja katastrofe.

Smjernica 29 – Dokumentacija o metodologiji raščlanjivanja

1.57. Društva trebaju dokumentirati korišteni mehanizam raščlanjivanja kako bi primijenila program reosiguranja prema podmodulu. Navedeno treba sadržavati

obrazloženje odabranog pristupa, razmatranje mogućih alternativa kada je na raspolaganju više prihvatljivih metoda te izvršene izračune kako bi se postiglo raščlanjivanje.

Smjernica 30 – Dokumentacija o postupcima netiranja i ponovnog kumuliranja

- 1.58. Društva trebaju dokumentirati postupak korišten za netiranje bruto događaja. To uključuje opis
- a) programa reosiguranja društva;
 - b) izračuna netiranja;
 - c) detalja raspodjele eventualnih potraživanja na relevantne podmodule osiguranja;
 - d) detalja o načinu provedbe ponovnog kumuliranja radi izračuna SCR_{NICAT} .
- 1.59. Društva također trebaju u svojoj dokumentaciji dokazati da nije došlo do dvostrukog obračunavanja pretpostavljenih potraživanja od reosiguratelja.
- 1.60. Kada su društva pretpostavila prilagodljive premijske značajke (npr. aktivne i pasivne premije reaktiviranja), tada dokumentacija treba opravdati metodologiju i pretpostavke korištene za njihov izračun.

Odjeljak VII.: Posebna razmatranja za samostalna društva koja su dio grupe

Smjernica 31 – Tretman internih ugovora o reosiguranju

- 1.61. Samostalna društva trebaju pasivne ugovore o reosiguranju, koji mogu biti zaključeni s drugim društvima unutar grupe („interno reosiguranje”), tretirati na jednak način na koji bi tretirala ugovore s vanjskim trećim stranama.

Smjernica 32 - Procjena potraživanja od reosiguranja od strane pojedinog društva vezano uz ugovor o reosiguranju grupe za kumulativne događaje katastrofe

- 1.62. Kod procjene potraživanja od reosiguranja temeljem kumulativnog ugovora o reosiguranju (tj. ugovora koji štiti od akumuliranih kumulativnih gubitaka nekoliko društava unutar grupe), svako se pojedino društvo treba pridržavati sljedećih koraka:
- (a) Utvrditi bruto gubitak pojedinog društva od katastrofe koja se događa jednom u dvjesto godina;
 - (b) Utvrditi bruto gubitak grupe od katastrofe koja se događa jednom u dvjesto godina;
 - (c) Procijeniti potraživanja od reosiguranja prema ugovoru o reosiguranju grupe;
 - (d) Raspodijeliti potraživanja od reosiguranja u skladu s ugovornim sporazumima kada oni postoje, odnosno u suprotnome procijeniti potraživanja od reosiguranja od strane pojedinog društva kao omjer bruto gubitaka (a)/(b) pomnožen s iznosom procijenjenim pod (c).

Smjernica 33 - Procjena potraživanja od reosiguranja od strane pojedinog društva vezano uz ugovor o reosiguranju grupe za rizik događaja katastrofe

1.63. Kod procjene potraživanja od reosiguranja temeljem ugovora specifičnog za određeni rizik (tj. ugovora koji štiti od određenog(ih) rizika), svako se pojedino društvo treba pridržavati sljedećih koraka:

- (a) Utvrditi je(su) li specifični rizik(ci) koji stvara(ju) gubitak za pojedino društvo koji se događa jednom u dvjesto godina, jednak(i) onome(onima) koji stvaraju gubitak koji se događa jednom u dvjesto godina na razini grupe;
- (b) Ako postoji određeno preklapanje, potrebno je procijeniti potraživanja od reosiguranja koja pripadaju pojedinom društvu prema ugovoru o reosiguranju grupe.

Odjeljak VIII.: Raspodjela polica osiguranja na grupe rizika od odgovornosti za podmodul rizika katastrofe od odgovornosti izazvane ljudskim djelovanjem

Smjernica 34 – 1. grupa rizika odgovornosti

1.64. Društva trebaju u 1. grupu rizika odgovornosti, navedenu u Prilogu XI. Delegirane Uredbe Komisije 2015/35, uključiti police osiguranja od profesionalne odgovornosti koje pružaju osigurateljno pokriće osobama koje obavljaju profesionalnu djelatnost od potencijalnih odštetnih zahtjeva iz odgovornosti.

1.65. Društva trebaju u ovu grupu rizika uključiti niz proizvoda osiguranja od odgovornosti, uključujući:

- (a) Osiguranje od odgovornosti zbog nesavjesnog liječenja, uključujući odgovornost specijalista i liječnika opće prakse, bolnica i drugih pružatelja zdravstvenih usluga kada oni snose odgovornost za nesavjesno liječenje;
- (b) Osiguranje od profesionalne pogreške i propusta (E&O) ili osiguranje od profesionalne odgovornosti ili druge police osiguranja od nesavjesnog obavljanja dužnosti kada postoje treće osobe o kojima je osiguranik dužan voditi brigu;
- (c) Pokriće zbog neispunjenja i s time povezanog financijskog gubitka koji proizlazi iz usluga koje tvrtka pruža;
- (d) Pokriće iz jamstva ili povrede intelektualnog vlasništva;
- (e) Pokriće svake odgovornosti za ozljede ili imovinsku štetu (bilo materijalnu ili novčanu) te osiguranje povezanih šteta i troškova zastupanja koji su posljedica pogrešaka ili nepažnje stručnjaka u obavljanju njegove djelatnosti.

Smjernica 35 – 2. grupa rizika odgovornosti

1.66. Društva trebaju u 2. grupu rizika odgovornosti, navedenu u Prilogu XI. Delegirane Uredbe Komisije 2015/35, uključiti police osiguranja od odgovornosti

poslodavca, koje pružaju osigurateljno pokriće za svaku obvezu koja bi poslodavcu mogla nastati zbog ozljede zaposlenika tijekom njihova zaposlenja.

1.67. Društva trebaju u ovu grupu rizika uključiti obveze koje pokrivaju:

- (a) Osiguranje prevencije ili liječenja odnosno skrbi u vezi s nesrećom na radu, ozljedom na radu ili profesionalnim bolestima;
- (b) Novčanu naknadu za takvo liječenje ili skrb;
- (c) Novčanu naknadu zbog nesreće na radu, ozljede na radu ili profesionalnih bolesti.

Smjernica 36 – 3. grupa rizika odgovornosti

1.68. Društva trebaju u 3. grupu rizika odgovornosti, navedenu u Prilogu XI. Delegirane Uredbe Komisije 2015/35, uključiti police osiguranja od odgovornosti direktora i službenika kojima se pruža osigurateljno pokriće za obveze i troškove zastupanja direktora i službenika tvrtke, ili same(ih) organizacije(a), ako bi pretrpjeli gubitke kao posljedica sudskog postupka zbog navodnih nezakonitih odluka koje su donijeli postupajući u svojstvu direktora i službenika organizacije, uključujući troškove zastupanja koji nastaju tijekom kaznenih istraga i istraga regulatornih tijela i/ili sudskih postupaka.

1.69. Društva trebaju u ovu grupu rizika uključiti police osiguranja od odgovornosti posloводства i zaposlenika.

Smjernica 37 – 4. grupa rizika odgovornosti

1.70. Društva trebaju u 4. grupu rizika odgovornosti, navedenu u Prilogu XI. Delegirane Uredbe Komisije 2015/35, uključiti police osiguranja koje pružaju osigurateljno pokriće za sve obveze koje nastaju zbog nemarnih činidbi i/ili propusta koji za posljedicu imaju ozljedu i/ili imovinsku štetu koju trpe treće osobe, osim:

- (a) sadržanih u osiguranju od odgovornosti za uporabu motornih vozila te pomorsko osiguranje, osiguranje zrakoplova i prijevoza
- (b) uključenih u 1., 2., 3. i 5. grupu rizika odgovornosti iz Priloga XI. Delegirane Uredbe Komisije 2015/35;
- (c) osiguranja trećih osoba od odgovornosti pojedinačnih vlasnika kuće ili stana, osoba koje štetu prouzroče u svojstvu privatne osobe (što uključuje i lov) te samozaposlenih osoba ili „obrtnika“;
- (d) osiguranja trećih osoba od odgovornosti za štetu ili ozljedu nastalu od kućnih ljubimaca.

Smjernica 38 – 5. grupa rizika odgovornosti

1.71. Društva trebaju u 5. grupu rizika odgovornosti, navedenu u Prilogu XI. Delegirane Uredbe Komisije 2015/35, uključiti neproporcionalne police reosiguranja za sve grupe rizika odgovornosti navedene u tom Prilogu.

Smjernica 39 - Raspodjela i razdvajanje

1.72. Kada se osiguranje ili proporcionalno reosiguranje prodaju u paketu, uključujući i pokrića koja ulaze u više gore navedenih grupa rizika, društva trebaju

razdvojiti i raspodijeliti premije za svako od pokrića na najprikladniju grupu rizika.

- 1.73. Društva trebaju biti u mogućnosti pružiti dokaze u prilog takve raspodjele i dati obrazloženje za njih.
- 1.74. Društva trebaju primijeniti načelo proporcionalnosti kod primjene gornje smjernice o razdvajanju.

Odjeljak IX. - Posebna razmatranja o izračunu za grupu

Smjernica 40 - Uzimanje u obzir reosiguranja

- 1.75. Kada reosiguranje u okviru grupe stupa na snagu u korist bilo kojeg vanjskog reosiguranja društva, sudjelujuće društvo treba „uzeti u obzir” postojeće interno reosiguranje u svrhu izračuna utjecaja vanjskog reosiguranja.

Usklađenost i pravila izvješćivanja

- 1.76. Ovaj dokument sadrži smjernice izdane na temelju članka 16. Uredbe o EIOPA-i. U skladu s člankom 16. stavkom 3. Uredbe o EIOPA-i nadležna nacionalna tijela poduzimaju sve napore kako bi se uskladila sa smjernicama i preporukama.
- 1.77. Nadležna tijela koja su usklađena ili se namjeravaju uskladiti s ovim smjernicama moraju ih uvrstiti u svoj regulatorni ili nadzorni okvir na primjeren način.
- 1.78. Nadležna tijela potvrđuju EIOPA-i jesu li usklađena ili namjeravaju li se uskladiti s ovim Smjernicama, navodeći razloge za neusklađenost, u roku od dva mjeseca nakon izdavanja prevedenih verzija.
- 1.79. U slučaju da nadležna tijela ne podnesu odgovor u navedenom roku, smatrat će se da nisu usklađena s izvještavanjem te će kao takva biti prijavljena.

Završna odredba o pregledima

- 1.80. Ove Smjernice podliježu pregledu od strane EIOPA-e.

Tehnički prilog I.: funkcioniranje pristupa raščlanjivanja i ponovnog kumuliranja

Ovaj prilog opisuje kako primijeniti Odjeljak V. te, općenitije, kako pristupi raščlanjivanja / ponovnog kumuliranja funkcioniraju u cilju primjene mjerodavnog i dosljednog pristupa za različita pokrića reosiguranja u okviru podmodula katastrofe neživotnog osiguranja. Prikazane su dvije metode i društvo treba utvrditi koja od njih je najprikladnija.

Načelo iza metode 0:

Kod ocjene potraživanja od reosiguranja iz kumulativnih pokrića pomoću metode 0, društvo primjenjuje zajedničko pokriće na rezultat svakog podmodula zasebno i osigurava da pretpostavljena potraživanja od reosiguranja budu unutar limita police osiguranja

Načelo iza metode 1:

Kod ocjene potraživanja od reosiguranja iz kumulativnih pokrića pomoću metode 1, društva trebaju identificirati komponentu najveće zrnatosti (ili najraniji zajednički prethodnik) unutar dijagrama tijeka za preuzeti rizik neživotnog osiguranja koji obuhvaća relevantne podmodule.

- (a) Za kumulativno pokriće od gubitaka prouzročenih olujom i tučom, ova bi komponenta bila Nat Cat;
- (b) Za kumulativno pokriće od gubitaka prouzročenih olujom i motornim vozilom, ova bi komponenta bila NL Cat.

Sljedeći je korak izračunati bruto diversificirani gubitak za ovu komponentu ili zajednički prethodnik i nakon toga ponovno raspodijeliti na komponente veće razine zrnatosti u cilju primjene kumulativnog pokrića. Dobivene komponente se tada kombiniraju kako bi se izračunao $SCR_{NL\ cat}$.

1) Oluja - osiguranje na razini države (/regije) - EGP

- (a) Izračunajte bruto diversificirani gubitak na razini EGP-a uzimajući u obzir učinke diversifikacije između država/regija;
- (b) Ponovno raspodijelite (raščlanjivanje u skladu sa smjernicom 7) na razinu države unutar EGP-a (bruto po državi, ali diversificirano na EGP);
- (c) Primijenite pokriće reosiguranja na razini države na bruto diversificirani gubitak države EGP-a;
- (d) Zbrojite neto diversificirane komponente države kako bi dobili SCR_{wind} neto pokriće reosiguranja na razini države.

2) Oluja (EGP i izvan država EGP-a) – reosiguranje na razini države/regije za EGP i izvan država EGP-a i kumulativno pokriće reosiguranja (sva područja)

- (a) Koraci pod (1) za pokriće reosiguranja na razini države u EGP-u;

- (b) Koraci pod (1) za pokriće reosiguranja na razini država izvan EGP-a (zamjena izvan država EGP-a za EGP i zamjena smjernice 8 smjernicom 7);
- (c) Izračunajte bruto diversificirani gubitak na razini rizika oluje (neto vrijednost pokrića reosiguranja na razini države te uzimajući u obzir učinke diversifikacije između EGP-a i izvan država EGP-a);
- (d) Primijenite kumulativno pokriće reosiguranja za EGP i izvan država EGP-a kako bi dobili SCR_{wind} (neto vrijednost pokrića reosiguranja kako na razini države, tako i EGP-a / izvan država EGP-a).

3) Oluja – reosiguranje na razini države nakon kojeg slijedi kumulativno reosiguranje od oluje i tuče.

U pravilu se očekuje da se donja metoda koristi za zajedničko pokriće od rizika oluje i tuče.

Metoda 1

- (a) Provedite korake navedene pod (2) (koraci navedeni pod (1) dovoljni su ako nema kumulativnog pokrića za EGP/izvan država EGP-a) odvojeno za oluju i tuču kako bi dobili neto SCR_{wind} i neto SCR_{hail} (neto vrijednosti pokrića reosiguranja na razini države);
- (b) Izračunajte diversificirani gubitak na razini Nat Cat (neto vrijednost pokrića reosiguranja na razini države uzimajući u obzir učinke diversifikacije između svih Nat Cat podmodula, osim kumulativnog pokrića reosiguranja);
- (c) Ponovno raspodijelite na podmodule oluje i tuče (vjerojatno metodom raspona) kako bi dobili SCR_{wind*} i SCR_{hail*} (neto vrijednost pokrića reosiguranja na razini države, ali diversificirana na Nat Cat);
- (d) Primijenite kumulativno pokriće reosiguranja na neto SCR_{wind*} i neto SCR_{hail*} da bi dobili neto $SCR_{windhail}$ (neto vrijednost pokrića reosiguranja kako na razini države tako i kumulativno za oluju i tuču);
- (e) Dodajte neto $SCR_{windhail}$ + neto $SCR_{earthquake}$ + neto SCR_{flood} + neto $SCR_{subsidence}$ da bi dobili neto SCR_{natcat} (neto vrijednost pokrića reosiguranja kako na razini države tako i kumulativno za oluju i tuču).

Metoda 0 – (ne očekuje se njegzino korištenje, ali je opis postupka prikazan u nastavku):

- (a) Provedite korake navedene pod (2) odvojeno za oluju i tuču kako bi dobili neto SCR_{wind} i neto SCR_{hail} ;
- (b) Zajedničko pokriće odvojeno primijenite na podmodule oluje i tuče;
- (c) Diversificirajte sve podmodule prirodne katastrofe kako bi generirali SCR_{natcat} ;
- (d) Provjerite da neto SCR_{natcat} ne generira potraživanja iz zajedničkog pokrića reosiguranja koja su veća od maksimalno dopuštenih;
- (e) Ako je to slučaj, potrebno je koristiti 1. postupak.

4) Reosiguranje na razini države za rizik oluje i specifični rizik za motorna vozila, nakon kojeg slijedi kumulativno pokriće za oluju i osiguranje od odgovornosti za uporabu motornih vozila za štetu nastalu trećim osobama.

Kao i u prethodnom slučaju, očekujemo da se koristi metoda 1.

Metoda 1

- (a) Provedite korake navedene pod (2) kod oluje (koraci navedeni pod (1) su dovoljni ako nema kumulativnog pokrića za EGP/izvan država EGP-a) kako bi dobili neto SCR_{wind} (neto vrijednost pokrića reosiguranja na razini države);
- (b) Primijenite specifično pokriće reosiguranja od odgovornosti za uporabu motornih vozila za štetu nastalu trećim osobama kako bi dobili SCR_{motor} (neto vrijednost pokrića reosiguranja specifičnog rizika);
- (c) Izračunajte diversificirani gubitak na razini SCR_{natcat} i $SCR_{man-made}$ (neto vrijednost pokrića reosiguranja na razini države u okviru oluje i neto pokrića reosiguranja specifičnog rizika od odgovornosti za uporabu motornih vozila za štetu nastalu trećim osobama) koristeći se rezultatima ostalih podmodula SCR_{natcat} i $SCR_{man-made}$;
- (d) Izračunajte diversificirani gubitak na razini SCR_{cat} uzimajući u obzir učinke diversifikacije između SCR_{natcat} i $SCR_{man-made}$ (neto vrijednost pokrića reosiguranja na razini države i pokrića reosiguranja specifičnog rizika od odgovornosti za uporabu motornih vozila, osim bruto kumulativnog pokrića reosiguranja za oluju i odgovornost za uporabu motornih vozila) i ponovno raspodijelite (rašćlanjivanje pomoću metode raspona) na SCR_{natcat}^* i $SCR_{man-made}^*$ i nakon toga ponovno na SCR_{wind}^* i SCR_{motor}^* (neto vrijednost reosiguranja od oluje i odgovornosti za uporabu motornih vozila za štetu nastalu trećim osobama na razini države, ali diversificirana prema SCR_{cat});
- (e) Primijenite kumulativno pokriće reosiguranja za oluju i odgovornost za uporabu motornih vozila za štetu nastalu trećim osobama kako bi dobili neto $SCR_{windmotor}$;
- (f) $SCR_{cat} \text{ (after aggregate cover)} = SCR_{cat} \text{ (before aggregate cover)} - SCR_{wind} - SCR_{motor} + \text{net } SCR_{windmotor} \text{ (after aggregate cover)}$.

Pitanja za savjetovanje

Pored komentara uz svaku smjernicu, EIOPA bi željela znati:

- 1. pitanje: Jesu li primjeri za provedbu kumuliranja dovoljno razumljivi?
- 2. pitanje: Postoje li neke druge teme koje nisu obuhvaćene smjernicama, a u pogledu kojih bi društva željela smjernice?
- 3. pitanje: Jesu li smjernice same po sebi dovoljno razumljive, a ako nisu, u kojem dijelu bi društva željela dodatna pojašnjenja?